

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2026-06-17
Besvaras senast
2026-06-24 kl. 12.00

Till sjukvårdsminister Elisabet Lann (KD)

2025/26:915 Vård vid postcovid

I mars arrangerade vi ett kunskapsseminarium i riksdagen om postcovid. Där deltog som talare personer som drabbats, Kungliga Vetenskapsakademien, Svenska Läkaresällskapet, forskare och Svenska Covidföreningen. De berättelser som två unga kvinnor gav om sitt liv sedan de 2020 blivit svårt sjuka efter covid gav en bild som inte många har hört och som påverkade mig och flera som lyssnade starkt. Inget var sig likt i deras liv; de hade drabbats av extrem trötthet och andra svåra symtom. Ett citat från en av dem var: ”Jag hade drömmar och framtidsplaner, men sedan 2020 står mitt liv stilla. Jag lever, men det är inget liv.” Efter att de ansträngt sig för att komma och medverka på seminariet denna dag och berätta om sin sjukdom och sitt nuvarande liv visste de själva och deras anhöriga att de skulle bli extremt uttröttade i dagar eller ännu längre.

De drabbade vittnade också om att det tyvärr var vanligt att mötas av oförståelse och skepsis från vården. En av de drabbade frågade oss: ”Varför skulle vi vilja vara sjuka och förlora vad som skulle kunna vara de bästa åren i våra liv?” Det är en mycket bra fråga.

Enligt en rapport från Socialstyrelsen 2025 om barn med postcovid omfattar postcovid många olika symtom som i sin tur kan ha olika stor påverkan på den drabbades funktion i vardagen. Det vanligaste symtomet vid postcovid hos barn är onormal trötthet och uttröttbarhet. Andra vanligt förekommande symtom är huvudvärk, ansträngningsutlöst symtomförsämring, sömnproblem, hjärklappning, depression och ångest. Rapporten kartlade även åtgärder och vårdbesök, men det saknas till stor del data om vårdkontakter och åtgärder i primärvården.

I en ny OECD-rapport från 2026 beskrivs att det är underrapportering av vård i Sverige, då majoriteten av vårdkontakter med långvariga covidbesvär inte räknas, då data utgår ifrån vårdkontakter i specialiserad vård på sjukhus och inte fångar uppgifter (till exempel vårdkontakter och andra koder) från primärvården. Det framgår också i rapporten att för patienter med långvariga covidbesvär i Sverige är det vårdgivare i primärvården som är huvudansvariga men att detta försvåras av betydande kunskapsluckor hos primärvårdens personal. Några av de övergripande slutsatserna i rapporten är att utbildning för hälso- och sjukvårdspersonal är prioriterad och att kliniska riktlinjer som speglar patienternas förväntningar och levda erfarenheter gör en

verklig skillnad för deras liv och framtidsutsikter.

Forskningen om postcovid går framåt, och det står klart att det är flera olika sjukdomstillstånd som en person kan drabbas av efter covid samt att patienter bör bemötas med kunskap, individanpassad behandling, respekt och förståelse. Samtidigt är nästan alla specialiserade postcovidmottagningar nedlagda, och kunskapen i primärvården är inte tillräcklig.

Min fråga till sjukvårdsminister Elisabet Lann är:

Vilka åtgärder avser ministern att vidta för att stärka hälso- och sjukvården för patienter – barn, unga och vuxna – som drabbats av postcovid?

.....

Anna Vikström (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Rebecca Heinemann